

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-388/14

Timac Agro Deutschland GmbH

v.

Finanzamt Sankt Augustin

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln)

„Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Svoboda usazování — Stálá provozovna-nerezident — Zamezení dvojímu zdanění osvobozením příjmů stálé provozovny-nerezidenta od daně — Zohlednění ztrát takové stálé provozovny — Opětovné zahrnutí dříve odečtených ztrát v případě převodu stálé provozovny- nerezidenta — Konečné ztráty“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015

1. *Svoboda usazování — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která osvobozuje od daně příjmy stálé provozovny nacházející se v jiném členském státě, než ve kterém se nachází sídlo společnosti vlastníci uvedenou stálou provozovnou — Vnitrostátní právní úprava umožňující uvedené společnosti-rezidenta zohlednit ztráty stálé provozovny — Opětovné zahrnutí dříve odečtených ztrát v případě převodu stálé provozovny na společnost-nerezidenta náležející do stejné skupiny — Přípustnost — Meze — Odečtení konečných ztrát*

(Článek 49 SFEU)

2. *Svoboda usazování — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Zohlednění společností-rezidentem ztrát stálé provozovny nacházející se v jiném členském státě, než je členský stát uvedené společnosti — Smlouva o zamezení dvojímu zdanění přiznávající výlučnou pravomoc zdanit výsledky stálé provozovny jiného členského státu — Vnitrostátní právní úprava vylučující takové zohlednění v případě převodu uvedené provozovny ve státě, který má výlučnou daňovou pravomoc — Situace není srovnatelná se situací stálé provozovny nacházející se ve státě, v němž má sídlo společnost-rezident*

(Článek 49 SFEU)

1. Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu členského státu, jako je režim, podle kterého v případě, že společnost-rezident převádí stálou provozovnu nacházející se v jiném členském státě na společnost-nerezidenta náležející do stejné skupiny jako prvně uvedená společnost, jsou dříve odečtené ztráty převáděné provozovny opět zahrnuty do zdanitelného výsledku hospodaření převádějící společnosti, pokud podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění jsou příjmy takové stálé provozovny v členském státě, ve kterém má sídlo společnost, jíž patřila tato provozovna, osvobozeny od daně.

Avšak pokud převádějí společnost-rezident prokáže, že opětovně zahrnuté ztráty jsou konečné ve smyslu rozsudku Marks & Spencer, C-446/03, je v rozporu s článkem 49 SFEU vyloučit možnost této společnosti odečíst od svého zdanitelného zisku v členském státě svého sídla ztráty vzniklé provozovně-nerezidentovi.

(viz body 53, 58, výrok 1)

2. Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu členského státu, který v případě, že společnost-rezident převádí stálou provozovnu nacházející se v jiném členském státě na společnost-nerezidenta náležející do stejné skupiny jako prvně uvedená společnost, vylučuje možnost, aby při stanovení základu daně společnosti-rezidenta byly zohledněny ztráty převáděné provozovny, pokud podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění náleží výlučná pravomoc zdanit výsledky hospodaření této provozovny členskému státu, v němž se nachází.

Jelikož členský stát sídla uvedené společnosti nemá pravomoc zdanit výsledky hospodaření takové stálé provozovny, není situace stálé provozovny nacházející se v jiném členském státě srovnatelná se situací stálé provozovny nacházející se v prvním členském státě v souvislosti s opatřeními přijatými tímto státem s cílem zamezit nebo zmírnit dvojí zdanění zisků společnosti-rezidenta.

(viz body 65, 66, výrok 2)